

ישראל שזכו לתורה של הנקדה הנסתרת. והתורה היא כלל של נביאים וכתובים, הפלל של תורה שבעל פה. ומשום שהיא הפלל של הכל, מי שזוכה בה זוכה בכל. פכוכבים, יש פכוכבים שנראים לצד מזרח, פכוכבים לצד צפון, פכוכבים לצד דרום, פכוכבים לצד מערב. אם מדה במקל, שלשה לכל צד דקים נוצצים, ושנים פדבוק, פוכב של זהר וזהר ונסתר בתוך תקפו של העגל. פוכב מאיר וזהר בלבן מהצד הזה. פוכב אחר מאיר וזהר אדם. זה חיים וזה מות סמוך לזהב הדק הזה, שלא מאיר ולא מוציא קטטה של קטטה (מדת הבנאים). בתוך היכל האותיות הדקות שבעה טעמים של תורה תלויים בהם.

ואלו הטעמים שנפרדו מאותם הטעמים האחרים שלשה עשר שעומדים להנהיג ולנגן, ואלו השבעה נפרדים לשלשה עשר אחרים להנהיג ולנגן לפתובים. ואלו יחידים למקום הזה בשבעה היכלות של פתובים, ואלו השבעה נפרדים מאותם האחרים. וכששורים בפתובים נפרדים לעשרה, ועליהם נקרא ספר פתובים ספר אמונים. ועשרה אמונים הם עליהם. אחר כך נפרדים לשלשה עשר, והכל כמו שלמעלה בתורה, הנביאים שורים במקומם, והכל הולך בסוד של התורה.

הניצוץ הקשה עשה מדידה במדידות שאמרנו, והכל בסוד של האין סוף בנגון של הטעמים, מתחיל ומפה האויר שלשה. שאותו האויר יוצא מאין סוף ומפה לתוך המת, והמת מוציא אויר ומפה בגרון, שמשם יוצא מתחילים בשלשה קשרים שאמרנו,

וכתובים. וכללא דאורייתא דבעל פה. ובגין דאיהי פללא דכללא מאן דזכי בה זכי בכללא. פכוכבים. אית פכוכבים דאתחזון לסטר מזרח. פכוכבים לסטר צפון. פכוכבים לסטר דרום. פכוכבים לסטר מערב. אי קיסטון בקולפון תלת לכל סטר דקיקיא נצצין, ותרין פקייטפא פוכבא דזיהרא וזהיר וסתים גו תוקפוי דעגלא. פוכבא נהיר וזהיר פחירו מהאי סטרא. פוכבא אחרא נהיר וזהיר סמקא. דא חיינ דא מותא סמין להאי דהבא דקיק דלא נהיר ולא נפיק קייטפא דיקטפא. (נ"א דקטפא) גו היכלא דאתון דקיקין שבע טעמי דאורייתא תלזן בהו.

ואלו טעמין דאתפרשו מאנון טעמין אחרנין תליסר דקיימין לאענאה ולנגנא, ואלין שבע מתפרשן לתליסר אחרנין, לאענאה ולנגנא לפתובים. ואלין יחידאי לאתר דא בשבעה היכלין דכתובים ואלין שבע מתפרשן מאנון אחרנין. וכד שראן בפתובים מתפרשן לעשר, ועליהו אקרי ספר פתובים ספר אמונים. ועשר אמונים עליהו אנון. לבתר מתפרשן לתליסר, וכלא פגונא דלעלא באורייתא, נביאים שראן בדוכתיהו וכלא ברזא דאורייתא אזלא.

בוצינא דקרדינותא עביד משחתא במדידו דקא אמרן. וכלא ברזא דאין סוף בנגונא דטעמי, שארי ובטש אוירא דילהון. דההוא אוירא נפקא מאין סוף ובטש גו מחא, ומחא אפיק אוירא ובטש בגרונא, דמתמן נפק אוירא אחרא לבר. אשתכחו תלת אוירין ואתפלילו בחד אלין שראן בתלת קשרין דקא אמרן ושארי מבוצינא פשיטו לאתפשטא, אויר אחר החוצה. נמצאו שלשה אוירים ונכללו באחד, אלו

ומתחילה מן המאור התפשטות
להתפשט, ומודד לארץ ולרחב
לעמק ולרום לאותם עשרים
ושנים מפתחות עליונים, ומודד
עשרים ושנים אותיות.

וכך הסוד והעמק והסתר שלהם
כנגד שלשה אורים, שלשה
קשרים, יהו"ה אלהינו יהו"ה,
והכל בסוד למשה מסיני. וכיון
שנזכרו (שהתחברו) בפה, יוצא
המאור, והצטרף למדד אותם
לשמות הללו בתוף המדידה,
ומדידתם אחוזה במדידת הארץ
והרחב, העמק והרום, העגול
והרבוע. וכך צריך, משום שסוד
השמות צריך להסתמך על אין
סוף, ולהתקים בקיום שלם בתוף
מדידת המאור, בנקודות וטעמים
בנגון. שזוהי השלמות של סוד
היחוד פראוי, ואין מי שיודע על
מה קיום הכל, פרט לבעלי
האמונה, ומעטים הם.

אח"כ א' בחטף, הסוד להתקשר
המאור באותם הקשרים, ועושה
מדידה תורת המדידה נקדה אחת
שיצאה מאין. הנביאים מאותה
נקדה התפשטו ונכללו בה, וירדו
למטה, ואלה נסמכו על העמוד
שנסתר מאין סוף שלשה קשרים
כפי שאמרנו.

משנה. האשכולות של הצורות
בעלי המגנים, פקוחי העינים
בעלי הלב, בהשכל קרבו ושמעו,
מי מכם ששמע קול גלגל שנעים
וסובב בגלגול, עולה ויורד
ומרים קולות בקול נעים, ושלשה
נצנוצים יוצאים מהמצח של כל
קול. ואותו הגלגל סובב למעלה
ולמטה, ויוצא ניצוץ ומלהיט את
הגלגל, ואז מוציא אש לזהטת
במקלות. כשמתפשט אותו גלגל
המאור למדידה, יוצא אור טהור
שלוטה באותם שלשת האורים
שאמרנו, ולהטים יחד. ומאותו

ומדיד לארפא ופותיא לעמקא ורומא. לאנון
תרין ועשרין מפתחן עלאין ומדיד תרין
ועשרין אתון.

וכך רזא ועומקא וסתימו דילהון, לקבל תלת
אורין תלת קשרין, יהו"ה אלהינו
יהו"ה. וכלא ברזא למשה מסיני. וכיון
דאדברו (נ"א דאתחברו) בפומא, נפקא בוצינא
ואצטרין למדדא לון להגי שמהן גו משחתא,
ומשחתא דילהון אחיד במדידו דארפא
ופותיא, עומקא ורומא, עגולא ורבועא. והכי
אצטרין, בגין דרזא דשמהן בעאן לאסתמכא
על אין סוף, ולא תקימא בקיומא שלים גו
משחתא דבוצינא, בנקודי וטעמי בנגונא. דדא
שלימו דרזא דיחודא פדקא חזי. ולית מאן
דידע על מה קיומא דכלא, בר מארי מהמנותא
ויעירין אנון.

אח"כ א' בחטיפא רזא לאתקשרא בוצינא
באנון קשרין, ועביד משחתא אורייתא
דמשח נקדה חדא דנפקא מאין. נביאים
מההוא נקדה אתפשטו ואתכלילו בה, ונחתו
לתתא, ואלין אסתמכו על קיומא דסתים מאין
סוף תלת קשרין פדקא אמרן.

מתניתין קטופי דקטרין מארי דתריסין,
פקיחין דעינין מארי דלבא,
בסכלתנו קריבו שמעו, מאן מנכון דשמע קל
גלגלא דנעים ואסחר בגלגולא, סלקא ונחתא
ורמי קלין בקל נעימו, ותלת נציצין נפקין
מאפותא דכל קלא. וההוא גלגלא אסחר
לעלא ולתתא, ונפקא נציצא ולהיט לה
לגלגלא. וכדין אפיק אשא מלהטא בקולפין.
ההוא גלגלא פד אתפשט בוצינא למשחתא,
נפקא אורא דכיא דלהיט באנון תלת אורין
דקאמרן, ולהטין פחדא. ומההוא להיטו

הלהט יוצא זה הגלגל שסובב ולעלות ויורד.

ובשמדידת המאור יוצאת ומודדת ממעלה למטה, הגלגל הזה פוגס את כל המחנות, וכשמתחילה המדידה, הגלגל הזה נוהם פנעם, ומוציא אותיות קטנות נוצצות לפרש באותיות של התורה, ואז נקראת מסרת. מהגלגל הזה לוחט אחר תחתון, ומתפשט ומלהט אותיות אחרות לפרש, ולא פאותם הראשונים, ונקראת מסרת קטנה.

שני הגלגלים הללו נקראים מסרת קטנה ומסרת גדולה. שתי המסרות הללו נמסרו לידי הרועה הנאמן, לדעת ולהסתפל, עד שירדו האותיות ונחקקו על לוחות האבנים. כשהגלגלים מתחילים וסובבים כמה צבאות וכמה מחנות, בעלי כנפים טסים באותם הרקיעים, ואותם האותיות שיוצאות נמסרו לאותו הממנה הקדוש שנקרא יופיא"ל בעל החכמה. ואז הולך וחוקק אותם סביב האותיות. והממנה הקדוש הזה מסר אותם לנאמן הקדוש, כמו שנאמר (שמות כד)

עלה אלי ההרה והיה שם וגו'. והמשבליים זיהרו כזהר הרקיע, אלו אותם שמשבדלים בתורה, ומסתפלים בדברי תורה ברצון ובהרהור הלב. והמשבליים שמשבדלים, ולא מסתפלים בדבר לבדו, אלא שמשבדלים במקום שתלוי אותו הדבר, משום שאין דבר שלא תלוי על סוד עליון אחר. וימצא בדבר הזה דבר אחר של סוד עליון מתוך האספקלריה שאינה מאירה, ימצא ויראה האדם סוד האספקלריה המאירה, וסימנה - משכיל על דבר ימצא טוב.

(משלי טז) משכיל על דבר ימצא טוב.

נפקא גלגלא דא דאסחר ולסלקא ונחתא. וכד משחתא דבוצינא נפקא ומדיד מעלא לתתא, האי גלגלא פניש כל משרין. וכד שארא משחתא האי גלגלא נהים בנעימו ואפיק אתון נציצין דקיקין לפרשא באתון דאורייתא וכדין אקרי מסרת. מהאי גלגלא להיט אחרא תתאה, ואתפשט ולהיט אתון אחרנין לפרשא ולא פאנון קדמאי ואקרי מסרת זעירא.

אלין תרין גלגלין אקרון מסרת זעירא ומסרת רברבא. אלין תרין מסרות אתמסרו לידוי דרעיא מהימנא, למנדע ולאסתפללא, עד דנחתו אתון ואתחקקו על לוחי אבנין. כד גלגלי שארי ואסחר כמה חילין וכמה משרין מאריהון דגדפין טאסין באנון רקיעין, ואנון אתון דנפקי אתמסרו לההוא ממנא קדישא דאקרי יופיא"ל מארי דחכמתא. וכדין אזיל וחקיק לון סחרני דאתון. והאי ממנא קדישא מסר לון למהימנא קדישא. כמה דאת אמר (שמות כד יב) עלה אלי ההרה והיה שם וגו'.

והמשבליים זיהרו כזהר הרקיע. אלין אנון דמשבדלי באורייתא, ואסתפלין במלי דאורייתא ברעותא בהרהורא דלבא. והמשבליים דמסתפלן, ולא מסתפלן במלה בלחודהא. אלא דמסתפלן באתר דתלי ההוא מלה. בגין דלית מלה דלא תליא על רזא אחרא עלאה. וישפח במלה דא מלה אחרא דרזא עלאה, מגו אספקלריא דלא נהרא, ישפח ויחמי בר נש רזא דאספקלריא דנהרא. וסימניה (משלי טז ט) משכיל על דבר ימצא טוב.

דבר, דא אספקלריא דלא נהרא. ימצא טוב, דבר - זו האספקלריה שלא מאירה. ימצא טוב - זו האספקלריה המאירה. משכיל על דבר,